ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ .... Δραχ. 183.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 92.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .... » 46.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ .... Στερλίναι 17
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 8.5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ .... Δολλάρια 63

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς Φύλλου 1103 || ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 25.93 καὶ 25.94 || ΠΑΤΡΑΙ, Πέμπτη, 4 Μαρτίου 1948

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΣΑΛ

ΘΑ ΕΣΗΜΑΙΝΕ ΠΟΛΕΜΟΝ ΤΥΧΟΝ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

"Η ΡΩΣΣΙΑ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΠΕΚΤΕΙΝΗ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ΔΙΟΤΙ ΑΥΤΑΙ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑΣ ΘΕΣΕΙΣ.- ΕΦ' ΟΣΟΝ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΥΣΩΜΕΝ ΒΟΗΘΟΥΝΤΕΣ ΑΥΤΑΣ.- Η ΕΛΛΑΣ ΘΑ ΛΑΒΗ ΤΑ ΔΙΑΚΟΣΙΑ ΕΚΑΤ. ΔΟΛΛΑΡΙΑ,,.- ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ κ. ΦΟΡΕΣΤΑΛ "Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΝΑ ΧΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΩΝ ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΟΗΘΗΘΟΥΝ,,

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 3 Μαρτίου (Ἰδ. ὑπ.) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τζῶρτζ Μάρσαλ καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Τζέϊμς Φόρεσταλ ἐδήλωσαν σήμερον εἰς τὸ Κογκρέσσον ὅτι ὑφίσταται «σοβαρὸς κίνδυνος» ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία δὲν δύνανται νὰ παραμείνουν ἐλεύθεραι ἐὰν δὲν τύχουν μεγαλυτέρας στρατιωτικῆς βοηθείας ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τὰ δύο μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσαν τ' ἀνωτέρω ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων ἐκθέτοντα ὁμοῦ τὰς ἀπόψεις των ὑπὲρ τῆς Κυβερνητικῆς προτάσεως περὶ δαπάνης 275 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ πυροβόλα, ἀεροπλάνα, καὶ ἄλλα ὅπλα προοριζόμενα διὰ τὰ ἐν λόγῳ δύο Ἔθνη.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 3 Μαρτίου. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ἐξ Οὐάσιγκτων ὅτι ὁ κ. Μάρσαλ εἰς δήλωσίν του πρὸς τὸ Κογκρέσσον, εἶπεν ὅτι ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων θὰ ἀπεθάρρυνε πᾶσαν ἐναντίον των ἐπίθεσιν. Ὁ Μάρσαλ ὅσον καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Φόρεσταλ, οὐδεμίαν ἀφῆκαν ἀμφιβολίαν ὅτι διὰ τῶν λεγομένων των ὑπαινίσσονται τὴν Ρωσσίαν.

Ὁ κ. Μάρσαλ εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ὑπάρχει σαφὴς ἡ ἀπόδειξις τῶν κομμουνιστικῶν προθέσεων ἐναντίον ὅλων τῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐμπόδιον εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπεκτάσεώς των. Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία ἀντιμετωπίζουν ἀπειλὰς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πιστεύῃ κανεὶς ὅτι ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ σταματήσῃ ἡ Ἀμερικανικὴ βοήθεια.

Ὁ Φόρεσταλ ἐξ ἄλλου εἶπεν ὅτι ἡ στρατιωτικὴ θέσις ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν τούτων πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ἀμέσου προσοχῆς μας. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία εὑρίσκονται ἐπὶ τῆς παρυφῆς ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν τῶν ὁποίων αἱ ἐνέργειαι οὐδεμίαν ἀφήνουν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἐλπίζουν νὰ ἐπεκτείνουν τὸν ἔλεγχόν των καὶ ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν Ἐθνῶν, τῶν εὑρισκομένων ἐπὶ στρατηγικῶν θέσεων.

Ἀμφότεροι ὡς ὡμίλησαν ἐτόνισαν ὅτι οἱ συμμορῖται λαμβάνουν βοήθειαν ἀπὸ τὰς πρὸς βορρᾶν τῆς Ἑλλάδος χώρας καὶ προσέθεσαν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνόρθωσις τῆς Ἑλλάδος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν συμμοριακῶν ἐνοχλήσεων.

Ὁ Φόρεσταλ μάλιστα προσέθηκεν:

— Οὐδὲν πρόγραμμα ἀνοικοδομήσεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ ἐὰν δὲν ἐξοντωθοῦν αἱ συμμορίαι. Ὀφείλομεν ἑπομένως νὰ ἐνισχύσωμεν τὰς Ἑλληνικὰς ἐνόπλους δυνάμεις, παρέχοντες εἰς αὐτὰς ἐφόδια καὶ τεχνικὴν βοήθειαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3 Μαρτίου. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ Γαλλικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐξ Οὐάσιγκτων, ὅτι ὁ κ. Μάρσαλ καταθέτων ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς καὶ ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν τῆς κ. Ντάγκλας, καθώρισεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ἀνήκει εἰς τὸν ΟΗΕ νὰ προσδιορίσῃ ἐὰν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίξουν τὴν Ἑλλάδα ἐν περιπτώσει σαφοῦς ἐπιθέσεως οἱουδήποτε ἐκ τῶν γειτόνων της. Εἰς ἐρώτησιν τῆς ἐν λόγῳ ἀντιπροσώπου «ἐὰν ἠθέλομεν συνεχίσει βοηθοῦντες τότε τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο θὰ ἐσήμαινε πόλεμον;» ὁ Μάρσαλ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς: «Τὸ ὑποθέτω».

Ὁ κ. Μάρσαλ ἐξέφρασε τέλος τὴν γνώμην ὅτι μὲ τὰ 400 ἑκατ. δολλάρια, τὰ ὁποῖα ἐψηφίσθησαν κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον καὶ μὲ τὰς προσθέτους πιστώσεις τῶν 275 ἑκατομμυρίων δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ κατανικηθοῦν αἱ ἔνοπλοι συμμορίαι, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας.

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης κ. Φόρεσταλ, καταθέτων ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς, ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἂν δὲν συνεχισθῇ ἡ παροχὴ Ἀμερικανικῆς βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, ὑπάρχει φόβος, ὅτι αἱ δύο αὐταὶ χῶραι δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ παραμείνουν ἐπὶ μακρὸν ἐλεύθεραι.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. 3 Μαρτίου. (ἰδ. ὑπηρ.).— Ὁ κ. Μάρσαλ ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι ἐκ τῶν 275 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνέρχεται ἡ εἰδικὴ βοήθεια ἡ ζητηθεῖσα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, τὰ 200 ἑκατομμύρια δολλάρια προορίζονται διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 Μαρτίου. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρ.).— Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Οὐάσιγκτων ὅτι 14 ρεπουμπλικάνοι γερουσιασταὶ οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν τρόπον ἀναθεωρήσεως τοῦ σχεδίου Μάρσαλ, συνιστοῦν τὴν ἵδρυσιν μιᾶς παγκοσμίου ὀργανώσεως, ἀπηλλαγμένης «βέτο». Τὴν πρότασίν των αὐτὴν θὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Γερουσίαν. Ὁ κ. Μπροῦστερ, γερουσιαστής, εἶπεν ὅτι θὰ πρόκειται περὶ νέου διεθνοῦς συμβουλίου, τοῦ ὁποίου κύριον ἔργον θὰ εἶναι νὰ καταπολεμῇ πᾶσαν ἐπίθεσιν ἢ ἀνατροπὴν οἱασδήποτε μορφῆς. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος θὰ εἶναι μία ἐπιθετικὴ ἀμυντικὴ συμμαχία, ἡ ὁποία θὰ παρέχῃ ἀποτελεσματικὴν συλλογικὴν ἀσφάλειαν, χωρὶς τὴν παραλύουσαν ἰσχὺν τοῦ «βέτο».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 Μαρτίου. (Ἰδιαιτ. ὑπηρ.).— Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται συμπληρωματικῶς ἐξ Οὐάσιγκτων ὅτι τόσον ὁ Μάρσαλ ὅσον καὶ ὁ Φόρεσταλ ἐτόνισαν εἰς τὸ Κογκρέσσον ὅτι ἡ Τουρκία διατελεῖ ὑπὸ ξένην πίεσιν καὶ χρειάζεται συνέχισις τῆς βοηθείας ἐὰν πρόκειται ὁ λαός της νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Ὁ κ. Φόρεσταλ εἶπεν, ὅτι, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς περιέλθῃ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον μιᾶς ὁλοκληρωτικῆς μειοψηφίας, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἐπηρεάσῃ καὶ τὴν Τουρκίαν κατὰ τρόπον ἄκρως σοβαρόν. Ἡ Τουρκία, προσέθεσε, κλείει τὸν δρόμον εἰς τὰς φιλοδοξίας οἱασδήποτε Δυνάμεως, ἐχούσης βλέψεις ἐπὶ τῶν πλουτοφόρων πηγῶν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Ἐπὶ πλέον αἱ τύχαι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας ὡς ἐλευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων κρατῶν θὰ ἀσκήσουν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ ἄλλων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀγωνίζονται πρὸς διατήρησιν τῶν ἐλευθεριῶν των, ὑπὸ συνθήκας δυσχερεστάτας. Αἱ συνέπειαι τῆς ἐμφανίσεως ἀδυναμίας ἐκ μέρους μας εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περιοχὴν εἶναι ἀνυπολόγιστοι.

Ὁ κ. Μάρσαλ εἶπεν, ὅτι, καθ' ἃ πιστεύει, οἱ βόρειοι γείτονες

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ο κ. ΤΖΩΡΤΖ ΜΑΡΣΑΛ

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ

Τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, πρώην Ὑπουργοῦ, καὶ καθηγητοῦ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Εἶναι φυσικὸν κάθε ἐπαρχία καὶ κάθε πόλις τῆς χώρας νὰ αἰσθάνεται κατὰ τὸν ἰδικόν της τρόπον τὰς δηλώσεις τοῦ μεγάλου καὶ κρισίμου ἀγῶνος ποὺ ἐπέβαλον εἰς τὸ Ἔθνος μας οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος. Διότι εἰς τὸν σημερινὸν πόλεμον κάθε περιοχὴ ἔχει καὶ τὴν ἰδικήν της ἐσωτερικὴν πάλην κατὰ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἀνταρσίας, ποὺ προσπαθεῖ νὰ φέρῃ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς χώρας ἀντιπερισπασμοὺς διὰ νὰ βοηθήσῃ τὰ κακοποιὰ τῆς σχέδια.

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν εἶναι αὐτὸ ἀληθινό, δὲν παύει τὸ κύριον μέτωπον τοῦ ἀγῶνος νὰ εὑρίσκεται εἰς τὰ σύνορα καὶ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἄλλοι εἴμεθα τὰ μετόπισθεν. Καὶ πρέπει ὡς μετόπισθεν νὰ ἀντιμετωπίζωμεν τὸν ἀγῶνα. Τὸ καθῆκον μας δὲν εἶναι οὔτε μικρότερον οὔτε εὐκολώτερον. Πρέπει μόνον νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν, νὰ πιστεύσωμεν εἰς αὐτὸ καὶ νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του.

Ἂν δὲ αὐτὸ εἶναι ἀληθινόν, εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἀκόμη ἀληθινώτερον εἰς τὴν Πελοπόννησον ποὺ μὲ ἐγκέφαλον καὶ ὀφθαλμὸν τὴν ὡραίαν καὶ προοδευτικὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ φωτεινότερα κέντρα ὀργανώσεως τῶν μετόπισθεν.

Βεβαίως ἠρεμία δὲν ὑπάρχει σὲ κανένα σημεῖον τῆς πατρίδος μας. Βεβαίως πρέπει νὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια νὰ ἐκμηδενισθοῦν αἱ ἑστίαι τοῦ κακοῦ ἰδίως ἐκεῖ ὅπου τὸ πρᾶγμα ἐμφανίζεται καὶ εὐκολώτερον καὶ περισσότερον ἀπαραίτητον, λόγῳ τῆς ἰδιορρυθμίας τῆς θέσεως τῶν σχετικῶν περιοχῶν, ὅπως εἰς τὴν Πελοπόννησον. Τὸ μέγα ὅμως ἔργον τῶν μετόπισθεν δὲν εἶναι αὐτό, εἶναι ἡ συνειδητοποίησις τῆς μεγάλης ἀποστολῆς καὶ τοῦ μεγάλου χρέους ποὺ καλεῖται νὰ παίξῃ ὅλος ὁ λαὸς τῶν μετόπισθεν καὶ τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου. διότι πόλεις καὶ ὕπαιθρος, ἀστοὶ καὶ ἀγρόται, ἔχουν καὶ πρέπει νὰ ἔχουν σήμερον εἰς τὴν κρίσιμον ὥραν τῆς μεγάλης πάλης τὰς ἰδίας ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ τὰ ἴδια δικαιώματα. Ἡ δημιουργία πράγματι τῆς «Κυβερνήσεως» τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, δὲν ἀποτελεῖ μόνον τὴν ἐπίσημον κήρυξιν ἑνὸς πολέμου, ποὺ σύμφωνα μὲ τὰ τελευταῖα διδάγματα τῆς διεθνοῦς ἠθικῆς(!) εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος πολὺ πρὸ τῆς κηρύξεώς του. Ἂν ἦτο μόνη αὐτὴ ἡ σημασία τῆς «κυβερνήσεως» αὐτῆς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ. Ὅπως ἐπίσης δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀπασχολήσουν αἱ Διεθνεῖς συναρτήσεις ποὺ θὰ πηγάσουν ἀπ' αὐτήν. Διότι πραγματικὰ ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως ὀλίγον μόνον μετεβλήθη ἡ κατάστασις καὶ ἂν ὑπῆρχε τίποτε ποὺ δὲν μᾶς συνέφερε εἰς αὐτήν, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν προηγουμένως ἤδη φροντίσει νὰ τὸ διορθώσωμεν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ εἰς ἡμᾶς δυνατοῦ. Ἁπλῶς δὲ μόνον ἕνα πρόσθετον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς μας, ἠμπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ τὸ κομμουνιστικὸν πυροτέχνημα, ἐπιχείρημα ποὺ καταλλήλως χρησιμοποιούμενον ἠμπορεῖ νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς ἀναποτρέπτους καὶ ἄλλως διεθνεῖς ἐξελίξεις καὶ νὰ συντομεύσῃ τὸ μαρτύριον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ σημασία τῆς ψευδοκυβερνήσεως, εἶναι ἀπὸ ἄλλης πλευρᾶς, τῆς ἐσωτερικῆς, θεμελιώδης. Καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς δὲν γνωρίζω ἂν ἐζυγίσθησαν μὲ τὴν σοβαρότητα ποὺ πρέπει τὰ πράγματα. Οὔτε ἂν ἐτέθησαν εἰς κίνησιν αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις τοῦ Ἔθνους ποὺ ἀπαιτεῖται νὰ συνεργασθοῦν κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν ὥραν. Διότι αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ ἀποτέλεσμα ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἡ «Κυβέρνησις» τοῦ Μάρκου καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα τὴν ἀνακήρυξίν της ἀπόπειρα κατὰ τῆς Κονίτσης.

Εἰς τὸν μεγάλον ἀγῶνα ποὺ διεξάγει σήμερον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τὴν ἐπιβίωσίν του ὡς φυλῆς ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτισμοῦ του, τὸ Ἔθνος ἔχει χωρισθῆ εἰς δύο τάξεις μὲ χωριστὰ κάθε μία καθήκοντα καὶ μὲ ξεχωριστὴν ψυχολογίαν. Εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὰ μετόπισθεν. Καὶ ὁ μὲν στρατός, συνεχίζων καὶ πάλιν τὴν ἡρωϊκὴν παράδοσιν τῆς ἀκριτικῆς ἀποστολῆς τοῦ λαοῦ μας, βλέπει καὶ πιστεύει. Βλέπει τὴν οὐσίαν τῆς διεξαγομένης πάλης καὶ συναντώντας την μὲ τὴν διεθνῆ πραγματικότητα τῆς στιγμῆς πιστεύει εἰς τὴν νίκην. Αἱ δυσκολίαι δὲν εἶναι κρυφαί, ἀλλὰ δὲν ἀπογοητεύουν τοὺς μαχομένους. Ἀπὸ παντοῦ ἔρχεται ἡ αὔρα τῆς ἠρέμου πίστεως ποὺ γαλβανίζει τὶς ψυχὲς τῶν ὡρίμων λαῶν, ποὺ παίρνουν τὰ ἅρματα γιὰ νὰ προστατεύσουν τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς των. Καὶ σωστὰ λένε οἱ ἐπίσημοι ποὺ ἔχουν τὴν τύχην νὰ φθάνουν μέχρι τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὅτι ὁ Ἕλλην στρατιώτης τοῦ 1947 ξεπερνάει καὶ αὐτὸν τὸν τσολιᾶ τοῦ 1940!

Τὰ μετόπισθεν, ὅμως, ἔχουν κινητοποιηθῆ κατ' ἀνάλογον τρόπον; Ἡ πίστις ὑπάρχει καὶ ὑπάρχει ἀκλόνητος καὶ ἐδῶ. Ἡ πίστις δὲν ἐκδηλώνεται μονάχα μὲ ἡρωϊσμούς. γιατὶ οἱ ἡρωϊσμοὶ θέλουν καὶ τὰ πλαίσια τῆς ἀνάγκης ποὺ λείπουν ἀπὸ τὰ μετόπισθεν. Ὅ,τι λείπει, εἶναι ἡ καθολικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν δυνατοτήτων μας. Καὶ πρὸ παντὸς τὸ φανέρωμα καὶ ἡ καθολικὴ ἀνάπτυξις τοῦ αἰσθήματος τῆς ὁλότητος ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ δημιουργηθῆ εἰς τὲς στιγμὲς αὐτές, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ξεπερασθῆ χωρὶς νὰ ἀφίσῃ ἄδικα τραύματα εἰς τὴν κοινωνικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας ἡ μεγάλη κρίσις.

Πολλαὶ εἶναι αἱ πτυχαὶ τοῦ ἀπαραιτήτου συναγερμοῦ ποὺ πρέπει νὰ δονήσῃ τὴν χώραν ὁλόκληρον. διὰ νὰ δαμασθοῦν οἱ ἀντιξοότητες τῆς στιγμῆς καὶ νὰ βγῇ καὶ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ δυναμωμένη ἀπὸ τὴν σημερινήν της ταλαιπωρίαν ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς. Μία ἀπὸ τὰς πτυχὰς αὐτάς, ἐκείνη ποὺ ἴσως δημιουργεῖ διὰ τὰ μετόπισθεν μίαν βαρεῖαν ὑποχρέωσιν, ὑποχρέωσιν ποὺ τάσσεται σήμερα πρὸ ἀπὸ ὅλες, εἶναι ἡ πτυχὴ τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Πρέπει ὅλοι νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ μυαλὸ κανενὸς Ἕλληνος ὁ φόβος, ὅτι ὁ σημερινὸς ὑπὲρ πάντων ἀγὼν γίνεται μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀδυνάτων, διὰ νὰ κατοχυρωθοῦν τὰ προνόμια τῶν ἰσχυρῶν. Διότι δὲν γίνεται δι' αὐτό. Διότι ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ τὸν δρόμον της, ἐπειδὴ ἐπῆραν καὶ ἐλέρωσαν τὴν σημαίαν της οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐλευθερίας. Ὁ σημερινὸς ἀγὼν γίνεται ἀκριβῶς διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἐλευθερία, συνηρμοσμένη μὲ τὴν Δικαιοσύνην. Ἂν δὲ τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται φανερὸν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς κρατικῆς δράσεως καὶ ἰδίως εἰς τὴν οἰκονομικὴν πολιτικήν, ὡς σύνθημα καὶ ὡς κατευθυντήριος γραμμή, πρέπει νὰ λαμβάνῃ ἐξ ἄλλου ὀστᾶ καὶ σάρκαν εἰς τὰς ἀμέσους ἐκδηλώσεις τῆς δυστυχίας καὶ ἐκείνης ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν ἀνισότητα καὶ ἐκείνης ποὺ ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὰς σημερινάς μας ταλαιπωρίας. Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς δυστυχίας, δὲν ἐπιτρέπεται καμμία ὀλιγωρία καὶ κανένας ὑπολογισμός. Ἡ πρόνοια τῶν δυστυχούντων εἶναι διὰ τὴν στιγμὴν τοῦ μεγάλου ἀγῶνος τὸ πρῶτον χρέος τῶν μετόπισθεν!

Εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ τοὺς δυστυχοῦντας ποὺ ἔχει ὡς συνήθη κλῆρον της ἡ πτωχὴ καὶ ἡρωϊκή μας χώρα, προστίθενται σήμερον δύο μεγάλαι κατηγορίαι πολιτῶν, διὰ τὴν βοήθειαν τῶν ὁποίων χρειάζεται ἄμεσος ἡ πρόνοια τοῦ Κράτους καὶ τῶν μετόπισθεν. Εἶναι πρῶτον αἱ οἰκογένειαι τῶν στρατιωτῶν μας, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ σὲ κανένα διατί ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως εἰς τὴν στοργὴν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Εἶναι ἔπειτα τὸ μισὸ ἑκατομμύριο τῶν ἀνταρτοπλήκτων ποὺ κινδυνεύουν νὰ περάσουν τὸν χειμῶνα ὑπὸ συνθήκας κάθε ἄλλο παρὰ δημιουργικὰς τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ συναγερμοῦ καὶ τῆς πίστεως ποὺ εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὸν ἀγῶνα μας καὶ ποὺ ἀξίζει πράγματι νὰ ζητῇ ἀπὸ τοὺς πολίτας της ἡ Ἑλλάς.

Τί πρέπει νὰ γίνῃ;

Κάτι ποὺ χρειάζεται βέβαια εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, μὰ ποὺ προεχόντως τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν κοινωνικὴ πρόνοιαν. Νὰ γίνῃ ἡ ψυχικὴ ἐπιστράτευσις τῶν μετόπισθεν, μία ἐπιστράτευσις ποὺ εἶναι ἴσως σκολώτερη ἀπὸ τὴν ἄλλην, διότι δὲν ἀρκεῖ δι' αὐτὴν μία διαταγὴ καὶ ἡ ἀτομικὴ ρώμη τῆς ψυχῆς τῶν ἀλκίμων, ἀλλὰ χρειάζεται πίστις καὶ φλόγα ποὺ νὰ συνεγείρῃ τοὺς πάντας καὶ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς δειλοὺς καὶ τοὺς παραδόπιστους, ποὺ νὰ δημιουργήσῃ τὸ κενὸν γύρω ἀπὸ τοὺς ὀλιγωροῦντας καὶ τὸν φανατισμὸν τῆς θυσίας εἰς τοὺς πιστούς!

Ἀπὸ αὐτῆς τῆς σκοπιᾶς νομίζω, ὅτι δὲν ἐξετιμήθη ὅπως ἔπρεπε ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ μόνον εἰς τὸν μαχόμενον στρατόν μας. Πρέπει νὰ δοθῇ καὶ ἀπὸ τὴν καθολικὴν ἐπιστράτευσιν ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν μετόπισθεν, καὶ διὰ τὰ ἔργα τοῦ πολέμου, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ ἔργα τῆς κοινωνικῆς προνοίας, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ κατοχυρωθῇ ἡ ἀλληλεγγύη τοῦ λαοῦ ἔμπροσθεν εἰς τὸν κίνδυνον καὶ νὰ παρασκευασθῇ τὸ ἔδαφος μιᾶς καλύτερης ἑλληνικῆς αὔριον.

Ἡ μάχη τῶν μετόπισθεν, ἡ μάχη διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν, εἶναι καιρὸς νὰ ἀρχίσῃ.

ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΤΑΝ ΥΠΟΣΧΩΝΤΑΙ...

Πολιτικὴν συνεπῆ θὰ ὤφειλε νὰ ἀκολουθῇ ἡ Κυβέρνησις ἀπέναντι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Θὰ ὤφειλεν ἀκόμη νὰ κρίνῃ μὲ μέτρον σοβαρότητος τὴν περίπτωσιν των καὶ νὰ μὴ τὴν ἐκλαμβάνῃ, ὅπως τοὐλάχιστον ἀφήνει νὰ σχηματίζεται ἡ ἐντύπωσις, ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὰς τρεχούσης φύσεως, αἱ ὁποῖαι καθημερινῶς σχεδὸν ἀπασχολοῦν τους ἁρμοδίους ὑπουργούς, μὲ προκαταβολικὴν τὴν βεβαιότητα, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ τύχουν ρυθμίσεως. Ἐντελῶς διάφορος θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ τακτικὴ ἀπέναντι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐφόσον ἐπ' αὐτῶν στηρίζεται κυρίως τὸ Κράτος. Καὶ συγκεκριμένως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὡς ἤδη ἐγράφη, θὰ ληφθοῦν αὔριον ἐκ μέρους τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ἀποφάσεις: Ἠδύνατο ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχῆθεν νὰ κάμῃ τὴν δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τώρα προβαίνει. Ἠδύνατο νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν, ὅτι δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὸ Κράτος ὡς δῶρον, παρὰ μόνον ἓν δεκαπενθήμερον. Δὲν τὸ ἔπραξε τότε. Ἀντιθέτως, ὑπεσχέθη καὶ διὰ τὸ δεύτερον, ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου. Καὶ σήμερον εἶναι ἠναγκασμένος νὰ παλινοδῇ, νὰ ἀναιρῇ καὶ νὰ ἀθετῇ τὰς κατηγορηματικὰς βεβαιώσεις του. Ἡ μέθοδος αὐτὴ δὲν νομίζομεν, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸ Κρατικὸν γόητρον. Καὶ τοῦτο, ἀσχέτως τοῦ οὐσιαστικοῦ μέρους, τὸ ὁποῖον εἶνε σοβαρώτατον καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ἐξευρεθῇ ἀπὸ κοινοῦ καὶ μὲ ἑκατέρωθεν κατανόησιν τῶν περιστάσεων κάποια λύσις.

*

ΠΕΡΑΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΩΝ

Ὀρθότατα τὸ Ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Νιοὺς Οὐώρλντ Ρηπόρτ», τοῦ ὁποίου σχετικὸν ἄρθρον ἐδημοσιεύσαμεν χθές, παρατηρεῖ, ὅτι ἡ ἀποφασιστικὴ λύσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος συνίσταται εἰς τὸ σφράγισμα τῶν ἀναγκαστικῶς ἀφρουρήτων σήμερον συνόρων τῆς χώρας. Τὴν ἀνάγκην αὐτήν, ἡ ὁποία διεκηρύχθη πάντοτε ἐξ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς, εἶναι προφανὲς ὅτι ἤδη συζητεῖ σοβαρώτατα ἡ Οὐάσιγκτων. Ἀναμφισβητήτως καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπίσημοι τὴν ἀντελαμβάνοντο πλήρως καὶ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμοῦν τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν θὰ εἶχεν ἡ ἀποκοπὴ τῶν ὁδῶν ἐπικοινωνίας καὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν συμμοριτῶν μέσω τῆς μεθορίου. Ἐν τούτοις τὸ ὅλον ζήτημα, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἤδη ἐξεταζόμενον ὑπὸ νέον πρίσμα καὶ κατὰ τρόπον δικαιολογοῦντα ἐλπίδας, ὑποχρεωτικῶς πρὸ καιροῦ εἶχε παραμερισθῆ ἐντελῶς, δὲν συνεζητεῖτο κἄν, λόγῳ τῆς τότε μορφῆς τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. Ἔτσι ἐστηρίχθησαν, τοὐλάχιστον κατ' ἐπίφασιν, ἐλπίδες ὑπερτροφικαὶ διὰ τὸν ρόλον τῆς Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀπὸ ἀπόψεως ἐμπράκτου ἀποδοτικότητος δὲν ἦτο οὔτε ἡμίμετρον, ἐφ' ὅσον τὴν ἠγνόουν ἔκτοτε οἱ Σλαῦοι. Σήμερον ὅμως καὶ ἡ Ἀμερικὴ αἰσθάνεται, κατὰ τὴν ὅλην εἰδησεογραφίαν, νὰ ἀναπτύξῃ δραστηριότητα θετικήν, σωστικὴν καὶ νὰ προχωρήσῃ πέραν τῶν συμβολισμῶν τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς τοὺς ὁποίους ὑπομονετικῶς ἐπὶ τι διάστημα ἠρκεῖτο. Ἡ Ρωσσία τὴν ἀπεδέσμευσε πλέον. Καὶ εἰς αὐτὸ στηρίζονται αἱ ἐλπίδες τῆς Ἑλλάδος.

ΠΟΥ ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ;

Ἡ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς Γερμανίαν, θὰ ἐπιλέξῃ, ὡς τηλεγραφεῖται, ἐργοστάσια βιομηχανίας σιδήρου καὶ χάλυβος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ ἁρμόδιοι τῶν Ἀθηνῶν δὲν νομίζουν, ὅτι συντρέχει λόγος νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ ποῦ θὰ ἐγκατασταθοῦν τὰ ἐν λόγῳ ἐργοστάσια. Δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι περιοχαὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Οἱ τοπικοὶ ὅμως παράγοντες τῶν ἐπαρχιῶν ἔχουν τὴν ἰδίαν γνώμην; Δὲν ἔχουν βέβαια. Καὶ μάλιστα, ὅταν Ἀμερικανοὶ καὶ Ἕλληνες εἰδικοὶ συμπληρώνουν τὴν μελέτην των διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἀποκεντρώσεως. Εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς προσπαθείας, πλαίσια εὐρύτατα, ἀσφαλῶς εὑρίσκεται καὶ ἡ κατ' ἀναλογίαν ἐγκατάστασις νέων ἐργοστασίων καὶ ἐπιχειρήσεων. Διότι οὐδεὶς λόγος ἐπιβάλλει τὴν συγκέντρωσίν των εἰς δύο μόνον πόλεις. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι περιφέρειαι, ποὺ ἔχουν ἀνάγκην νὰ ἐργασθοῦν καὶ ποὺ πρέπει νὰ ζήσουν.

*

ΟΡΘΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Ἀναγνώστριά μας, εἰς ἐπιστολήν της, διερωτᾶται, διατί δὲν ἀνοίγονται σχεδὸν ποτὲ τὰ παράθυρα τῶν ναῶν κατὰ τὰς λειτουργίας, ὁπότε εἶναι πυκνὸν τὸ ἐκκλησίασμα καὶ παρατηρεῖται συνωστισμός. Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μαζί της. Ἡ κυκλοφορία καθαροῦ ἀέρος εἶναι παντοῦ ἀπαραίτητος καὶ εὐτυχῶς δὲν κοστίζει τίποτε.

*

ΕΥΟΙΩΝΟΣ ΑΠΑΡΧΗ

Μὲ πραγματικὴν ἱκανοποίησιν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀνακοίνωσις τῆς ΑΜΑΓΚ, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἐντὸς διμήνου, θὰ λειτουργήσῃ, ὡς τὸ τελειότερον καὶ πλέον συγχρονισμένον τῆς Πελοποννήσου, τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ἡμιτελὲς καὶ ἀχρησιμοποίητον, ἀπετέλει κατ' οὐσίαν δωρεὰν ἄνευ ἀξίας, ἀφοῦ δὲν ἦτο κατορθωτὸν νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ τὸ Κράτος. Ἤδη, χάρις εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ἔργον ἀξιοποιεῖται. Ἡ πόλις θέλει νὰ πιστεύῃ, ὅτι τὸ γεγονὸς εἶναι ἡ εὐοίωνος ἀπαρχὴ καὶ περαιτέρω μερίμνης ὑπὲρ αὐτῆς, διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων, πράγματι, ἀνταποκρινομένων εἰς τὰς ἀνάγκας της καί, πράγματι, ἱκανῶν νὰ ἐμπνεύσουν αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ μέλλον.

*

ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ

Καὶ πάλιν εὖγε εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀγρινίου. Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ἐκεῖθεν διαρκῶς νέας ὡραίας πρωτοβουλίας, αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν πόσον πλήρως οἱ κάτοικοί του ἔχουν συλλάβει τὸ νόημα τῶν παρουσῶν περιστάσεων καὶ φροντίζουν παντοιοτρόπως νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰ ἐπιτάγματά των. Οὕτω αἱ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῶν μαχομένων, ἡ ἀποστολὴ πρὸς αὐτοὺς δώρων καὶ τὸ ἐν γένει ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας τὰς περὶ τὸ Ἀγρίνιον περιοχάς, ἀξίζουν κάθε ἐπαίνου καὶ ἀναγνωρίσεως.

ΤΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟΝ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ ΕΧΕΙ ΜΕΤΑΣΤΡΑΦΗ

ΜΟΝΗ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΔΕΝ ΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΘΑ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 3 Μαρτίου (ἰδ. ὑπηρεσία).— Ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα ἐξάγουν οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ παρατηρηταὶ ἀπὸ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ σχεδίου Μάρσαλ. Ἐν πρώτοις ἀποδίδεται ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὰς συζητήσεις τοῦ προγράμματος Εὐρωπαϊκῆς ἀνοικοδομήσεως, εἰς τὴν Γερουσίαν, καθίσταται ὁσημέραι καὶ περισσότερον ἔκδηλος ἡ πεποίθησις ὅτι, ἐν ὄψει τοῦ διαρκῶς ὀγκουμένου Ρωσσικοῦ κινδύνου, μόνη ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια δὲν εἶναι ἐπαρκὴς διὰ νὰ παράσχῃ ἀσφάλειαν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ ἀντίληψις αὐτὴ δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἔχει συζητηθῆ καὶ ἔχει υἱοθετηθῆ ἀπὸ τὰς διαφόρους ἐπιτροπὰς τοῦ Κογκρέσσου, τὰς ἁρμοδίας διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Κατόπιν τῶν τελευταίων ἐξελίξεων καὶ δὴ τοῦ πραξικοπήματος εἰς Τσεχοσλοβακίαν καὶ τοῦ τελεσιγράφου πρὸς τὴν Φινλανδίαν κατακτᾷ ὁλονὲν καὶ περισσότερον ἔδαφος ἡ ἰδέα. ὅτι πρέπει νὰ συμπληρωθῇ τὸ σχέδιον Μάρσαλ μὲ θετικὰ μέτρα ἀσφαλείας. Προφανῶς Κυβέρνησις καὶ Κογκρέσσον συμφωνοῦν πλέον ἐπὶ τῆς ἀνάγκης, ὅπως ἡ Ἀμερικὴ συμμετάσχῃ εἰς μίαν εὐρεῖαν συμμαχίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ἐπ' αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ὑφίσταται εἰσέτι διαφορὰ ἀντιλήψεων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μορφήν, τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ ἐν λόγῳ συμμαχία. Πάντως τονίζεται, ὅτι εἰς τὴν ἀμυντικὴν ἕνωσιν τῶν δυτικῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἄμεσος συμμετοχὴ τῆς Ἀμερικῆς, ἥτις μόνη ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ συνέχεια τῶν συζητήσεων θὰ ἀποδείξῃ ἐὰν θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἄποψις ὅπως μία τοιαύτη συμφωνία γίνῃ ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ ΟΗΕ ἢ ἐὰν θὰ ἀποτελέσῃ εὐρύτατον αὐτοτελῆ καὶ ἀνεξάρτητον συνασπισμόν, ὁ ὁποῖος μοιραίως θὰ ἐπιφέρῃ τὴν οὐσιαστικὴν ἀχρήστευσιν τοῦ θεσμοῦ τοῦ ΟΗΕ.

Ἐξ ἄλλου, αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀπασχολεῖ σοβαρώτατα τοὺς Ἀμερικανοὺς ἁρμοδίους τὸ ζήτημα τῆς αὐξήσεως τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας διὰ τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις ἐσημειώθη πρόοδος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν καθιερώσεως ἐκ νέου γενικῆς στρατιωτικῆς θητείας, πρᾶγμα ὅπερ κρίνεται ἀναγκαῖον μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἐν Εὐρώπῃ. Ἤδη τὸ Κογκρέσσον φαίνεται διατεθειμένον νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐπανεφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς ὑποχρεωτικῆς θητείας, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ ἡ Κυβέρνησις ἔχει ζητήσει. Παραλλήλως συζητοῦνται εὐρύτατα σχέδια μεγάλης ἀναπτύξεως τῆς ἀεροπορίας, χωρὶς αἱ τεράστιαι δαπάναι, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπαιτηθοῦν διὰ τὴν πραγματοποίησίν των, νὰ προκαλοῦν πλέον τὴν ἀντίδρασιν τὴν ὁποίαν προεκάλουν ἄλλοτε εἰς τὸ Κογκρέσσον. Ἡ μεταστροφὴ αὐτὴ τοῦ Κογκρέσσου προῆλθε κυρίως ἀπὸ τὰς τελευταίας διεθνεῖς ἐξελίξεις, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς πολιτικούς, ὡς ἐξαλείψασαι τελείως κάθε ἐλπίδα φιλικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἀντιθέσεων μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ρωσσίας. Πολλοὶ σχολιασταί, πιστεύοντες ὡς βεβαίαν τὴν ἀποτυχίαν τῆς Διασκέψεως διὰ τὴν Αὐστριακὴν Συνθήκην καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν Ρωσσικὴν προκλητικότητα, εἰκάζουν ὅτι ἡ Ρωσσία εἶναι μὲν δυνατὸν νὰ μὴ ἐπιδιώκῃ ἐσκεμμένως νέον πόλεμον, ἀλλὰ ἐπίσης εἶναι δυνατὸν καὶ νὰ μὴ τὸν ἀποκλείῃ, ἐφόσον προχωρεῖ εἰς περιπετείας, αἱ ὁποῖαι πιθανὸν νὰ καταστήσουν ἀναπόφευκτον τὴν σύγκρουσιν. Ὁπωσδήποτε αἱ ἀπόψεις τῶν ἐγκύρων πολιτικῶν κύκλων συνοψίζονται εἰς τὸ ὅτι μόνον ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια τῆς Ἀμερικῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπνεύσῃ αἴσθημα ἀσφαλείας εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου αὐτὴ ἔχει διασαλευθῆ, ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλαχοῦ.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 3 Μαρτίου. (ἰδ. ὑπηρ.).— Εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους Ἀμερικανικοὺς κύκλους τονίζεται ὅτι ἀπόφασις τῆς Ἀμερικῆς εἶναι νὰ διατηρήσῃ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν προστασίαν της ἐν μέσῳ τῆς σημερινῆς κρισίμου διεθνοῦς καταστάσεως. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἐλπίζουν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατὰ τὴν προσεχῆ ἐξόρμησίν του θὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἀνταρσίας καὶ θὰ διευκολύνῃ οὕτω τὴν Ἀμερικὴν εἰς τὸ νὰ ἀποτρέψῃ καὶ τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον τῆς κομμουνιστικῆς ἐπεκτάσεως πρὸς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιζητοῦν τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν συμμοριτῶν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΘΕΡΟΥΣ

Ἡ Βάσιγκτων ἀναμένει κατὰ τὴν ἄνοιξιν ἢ τὸ ἀργότερον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους ἔντασιν τῆς ρωσσικῆς πιέσεως ἐπὶ τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ρωσσία ἐπιδιώκει νὰ κλείσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὸν κύκλον τῶν ἐπεκτάσεών της εἰς τὴν Εὐρώπην, διότι ἐλπίζει ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εὑρεθῇ εἰς πλεονεκτικωτέραν θέσιν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς ὁριστικῆς εἰρήνης μετὰ τῶν Δυτικῶν δυνάμεων καὶ τῶν συνθηκῶν εἰρήνης μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν. Τὰ σχέδιά της αὐτὰ ἀνατρέπονται, ὅταν ἡ Ἑλλὰς δυνηθῇ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της καὶ ὅταν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου Μάρσαλ ἐξουδετερωθῇ ταυτοχρόνως κάθε κομμουνιστικὸς κίνδυνος εἰς βάρος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐκδηλώνουν τὴν πεποίθησίν των, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν φάσιν τοῦ ἀγῶνος, τὴν νίκην θὰ κερδίσῃ ἡ Ἀμερικὴ εἰς βάρος τοῦ Σλαυοκομμουνισμοῦ. Ἐπεστήθη δὲ ἐξ ἄλλου ἡ προσοχὴ τῆς Ρωσσίας καὶ ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ τακτικὴ τὴν ὁποίαν συνεχίζει ὁδηγεῖ μοιραίως εἰς πόλεμον. Δὲν ἐξεδηλώθη ὅμως ἀκόμη ἡ ἔναντι τῆς προειδοποιήσεως ταύτης ρωσσικὴ ἀντίδρασις ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὁποίας καὶ θὰ ἐξαρτηθοῦν αἱ περαιτέρω ἐξελίξεις τῆς διεθνοῦς καταστάσεως.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 3 Μαρτίου. (ἰδ. ὑπηρ.). — Οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» ἐπιτίθενται σήμερον σφοδρῶς κατὰ τῆς Ρωσσίας διὰ τὴν τακτικήν της, καὶ τονίζουν:

«Ἡ μόνη ἀπάντησις τῆς Ρωσσίας εἰς τὴν διαλλακτικὴν Ἀμερικανικὴν πολιτικὴν ὑπῆρξε ν' ἀρχίσῃ ἕνα ψυχρὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἤρχισεν ἀμέσως νὰ σαμποτάρῃ τὴν εἰρήνην. ἐξεμηδένισε τὴν συμφωνίαν τοῦ Πότσδαμ διὰ τὴν Γερμανίαν, παρέλυσε τὸν ΟΗΕ μὲ τὸ βέτο καὶ ἀπέσχεν ἀπὸ τὰ περισσότερα ὄργανά του, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου, τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης, τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας καὶ τῆς Οὐνέσκο.

Ἀπέσχεν ἐπίσης ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Ὀργάνωσιν Τροφίμων καὶ Γεωργίας τοῦ ΟΗΕ, ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Ὀργάνωσιν Προσφύγων καὶ τὴν Διάσκεψιν τοῦ ΟΗΕ, διὰ τὸ ἐμπόριον. Τελικῶς ἤρχισε μίαν ψευδολόγον προπαγάνδαν κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὰς ὁποίας κατηγόρησε δι' ὅλας τὰς πράξεις. τὰς ὁποίας εἰς τὴν πραγματικότητα ἐκτελεῖ ἡ ἰδία ἡ Ρωσσία. Μόνον δύο ἔτη μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅταν ὅλαι αἱ προσπάθειαί μας διὰ συνεργασίαν ἀπέτυχον καὶ ὅταν αἱ Ρωσσικαὶ προθέσεις κατεδείχθησαν σαφέστατα καὶ αἱ ὑποστηριζόμεναι ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν ἀντάρτικαὶ δυνάμεις ἤρχισαν νὰ διέρχωνται τὰς στρατιωτικὰς γραμμὰς διαχωρισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλαχοῦ, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔλαβον τελικῶς μέτρα ὅπως ἀναχαιτίσουν τὸν νέον αὐτὸν κίνδυνον καὶ ἐξήγγειλαν τότε τὸ Δόγμα Τροῦμαν καὶ προέβαλον τὸ σχέδιον Μάρσαλ. Ἐὰν ἀπομένει τώρα κάποια πιθανότης ν' ἀναχαιτισθῇ ἡ Ρωσσικὴ ἐπέκτασις καὶ νὰ ἐπιτευχθῇ μία συμφωνία μὲ τὴν Ρωσσίαν ποὺ νὰ μὴν εἶναι ἕνα κουρελόχαρτο, ἡ πιθανότης αὐτὴ εἶναι τὸ σχέδιον Μάρσαλ. Ἡ ἐγκατάλειψις ἢ ἡ σοβαρὰ ἀλλοίωσις αὐτοῦ χάριν νέας πολιτικῆς κατευνασμοῦ θὰ ἦτο ὄχι μόνον μία νέα ἀκόμη τραγικὴ παραφροσύνη, ἀλλὰ αὐτὴ αὕτη ἡ αὐτοκτονία τοῦ δυτικοῦ κόσμου».

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ 3 Μαρτίου (Ἰδ. ὑπ.) Ὁ διοικητὴς τῆς ἐν Γερμανίᾳ Ἀμερικανικῆς ζώνης κατοχῆς στρατηγὸς Κλέϋ ἐδήλωσεν ὅτι ὡς πιστεύει ἡ ἐν Λονδίνῳ τριμερὴς διάσκεψις θὰ προέλθῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συγχωνεύσεως τῶν τριῶν ἐν Γερμανίᾳ ζωνῶν κατοχῆς, ἤτοι Γαλλικῆς Βρετανικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς.

Η ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ὁ Νέος Ἴκαρος ἐνῷ ὁδηγεῖ τὴν «μοτοσυκλέταν τοῦ ἀέρος»! Πρόκειται περὶ δοκιμῶν τῆς νέας ἐφευρέσεως «Χοπικόπτερ» εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Μπόου Λαίηκ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ κ. Κέρμιτ Τζόνς, ἐνῷ ἀσχολεῖται εἰς δοκιμὴν χαμηλῆς πτήσεως. Ὄπισθεν του διακρίνεται τὸ μοτὲρ δυνάμεως 35 ἵππων, τὸ ὁποῖον κινεῖ τὰς ὑπὲρ τὴν κεφαλήν του ἀντιθέτως στρεφομένας δύο ἕλικας. Ὑπ' αὐτὸν εὑρίσκεται τὸ τριγωνικὸν σύστημα προσγειώσεως. Ἡ ἀνωτέρω μηχανὴ ἐπεδείχθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1946, ὅτε ὑπεστηρίχθη ὅτι δύναται νὰ φέρῃ ἄτομον βάρους μέχρι 200 λιμπρῶν μέχρις ἀποστάσεως 200 μιλλίων καὶ μὲ ταχύτητα 90 μιλλίων καθ' ὥραν.
Τὸ μηχάνημα ἔκτοτε ὑπέστη σημαντικὰς ἐξελίξεις.

Παρὰ τὴν εὐτυχίαν της...

ΚΑΙ Η ΕΛΒΕΤΙΑ ΕΧΕΙ ΤΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΣ ΤΗΣ

Τοῦ κ. ΑΛ. Γ. ΠΩΠ

Χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι ἡ ἐξάπλωσις τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, ἀκόμη καὶ εἰς ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας ὁ πλοῦτος καὶ ἡ κοινωνικὴ εὐημερία ἀποτελοῦν τὸ κατατεθὲν σῆμα των. Μεταξὺ τῶν χωρῶν αὐτῶν συγκαταλέγεται καὶ ἡ Ἑλβετία.

Μέσα εἰς τὸ κέντρον, τὴν καρδίαν τῆς χειμαζομένης σήμερον καὶ ταλαιπωρουμένης, λόγῳ συνεχῶν πολέμων, ἀπὸ αἰώνων, Εὐρώπης, ἡ Ἑλβετία, ἀπέμεινεν ἡ μόνη ὄασις γαλήνης καὶ ἠρεμίας, εὐτυχίας καὶ εἰρηνικῆς ζωῆς. Ἀπὸ αἰώνων ἤδη ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία, θωρακισμένη μέσα εἰς τὴν αὐστηρὰν οὐδετερότητά της, κατώρθωσε νὰ μεταβάλλῃ τὰ ἔτη διαμάχης τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν λαῶν, εἰς ἔτη περισυλλογῆς ἰδικῆς της, ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν της πηγῶν. Καὶ ὅταν ἐτελείωναν οἱ πόλεμοι, τοῦ παρελθόντος οἱ πόλεμοι, καὶ οἱ πρόσφατοι, τὴν Ἑλβετίαν ὡραματίζοντο οἱ κουρασμένοι πολεμισταὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, ὡς τὴν γῆν Χαναάν, ὅπου θὰ ἀπεκαθίστατο αὐτομάτως, ἡ ψυχικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ γαλήνη καὶ ἡ σωματικὴ εὐεξία των.

Κέντρον διεθνοῦς τουρισμοῦ, ἡ εὐτυχισμένη αὐτὴ χώρα συνεσώρευσεν ἐπὶ ἔτη, ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν, χάρις εἰς τὴν ἐργατικότητα τῶν κατοίκων της, χρυσὸν ἐπὶ χρυσοῦ. Καὶ ἡγεμὼν τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας, τὸ φράγκον της, ἀκλόνητον, παρὰ τὰς ἑκάστοτε ἀντιξόους οἰκονομικὰς συνθήκας, καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια, διατηρεῖ καὶ σήμερον τὴν ἰδίαν περίπου ἀγοραστικὴν δύναμίν του μὲ τὴν πρὸ εἰκοσαετίας καὶ τριακονταετίας.

Καὶ ὅμως, παρὰ τὴν εὐτυχίαν της, τὴν ἀληθῆ ἐσωτερικὴν εὐδαιμονίαν της ἡ Ἑλβετία—ἀκριβῶς, ὅπως καὶ ἡ ὑπόλοιπος Εὐρώπη—ἔχει τοὺς ἀναρχικούς της, τοὺς ἐπαναστάτας της, τοὺς κομμουνιστάς της.

Δὲν ὀνομάζονται φυσικὰ κομμουνισταί. Ἀποτελοῦν τὸ Ἐργατικὸν κόμμα καὶ ἔχουν ὡς ἡγέτην των τὸν κ. Νικὸλ Ἑλβετὸν Γαλλικῆς καταγωγῆς καὶ πολιτικὸν ἄνδρα, προσφάτως ἐμφανισθέντα εἰς τὸ προσκήνιον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Οὗτος εἶναι ὁ τύπος. Ἡ οὐσία ὅμως εἶναι ἄλλη. Καὶ ἡ «οὐσία» αὐτὴ λέγει ὅτι ἔδειξε, ὅπως οἱ ὀπαδοὶ τῆς κομμουνιστικῆς θεωρίας εἰς τὰς ἄλλας χώρας, ἔτσι καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος τῆς Ἑλβετίας, ἀπεργάζονται τὴν ἀνατρο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)